

ска утрина, едва току-що показали се първитѣ сутришни лъчи на животворящето слънце и съ нѣжнитѣ си милувки, носѣше поздравъ отъ изтокъ, ободряваше натъженитѣ лица на прѣслѣдванитѣ отъ немилостивата съдба нещастници въ блатото, по една случайностъ, не намѣрили смъртъта отъ ромънския звѣръ!

Но скоро зацѣпи въздуха българското мощно „ура“, а слѣдъ това какъ радостно затуптѣха нашитѣ сърца, гледайки тордо — настѣпающитѣ побѣдоносни българскитѣ лъвове начело съ своя вождь! Всички бѣхме бодри, като че отново се родихме, отъ тѣй скоро измѣнилото се и настѣпило положение. Всички що бѣхме въ скривалището: старци, баби и дѣца, излѣзохме и ги посрѣщнахме съ сълзи на очи, горко плакахме, цѣлувайки краката на българскитѣ герои — нашитѣ освободители! Слѣдъ това безъ страхъ влѣзохме въ опожареното село и що да видишъ: О, ужасъ! — съ думи не би могло да се изкаже: всички сгради бѣха опожарени само печално стърчеха тукъ тамъ голи стѣни, неможеше да се познае кой дворъ дѣ е и чий е. Изъ двороветѣ и улицитѣ лежеха обезобразени множество мъжки и дѣтски трупове: едни бѣха застрѣляни, а други най-звѣрски — разсѣчени:

— О, това е ужасно, Михаиле, разкажи всичко!

— Да, ужасно, слушай по-нататкъ: тамъ на широкиятъ мегданъ, дѣто въ празникъ подъ звуковетѣ на мелодичния кавалъ, хорото се люлѣеше отъ скръшни момци и пѣстрополи моми, сега грозно стърчатъ полусрутени огромни стѣни, на красното училищно здание, съ намѣрилитѣ изподъ пламъцитѣ му смъртъта нѣколко невинни дѣчица.

Азъ и баба ми слѣдъ дълго лутане изъ пепелищата най-сетнѣ налучкахме голитѣ стѣни на милото ни огнище! Баба и азъ много плакахме . . . цѣлувахме остатъцитѣ отъ нѣкой мили, за мама и татя, прѣдмети. Баба ходѣше отъ жгълъ на жгълъ между грозно-зиналитѣ стѣни, горко оплакваше и проклинаше немилостивата съдба, като нареждаше: „Ахъ Боже, защо не бѣше милостивъ поне къмъ насъ бѣднитѣ!“ — „Какво ще правимъ сега?“ — „Дѣ подслонъ ще намѣримъ?! . . .“

Но Богъ е милостивъ, не ще мине много врѣме — мѣсець — два и подлитѣ звѣрове — ромънитѣ, ще бждатъ изтикани въ обширнитѣ голи руски степи; — жестоко наказани отъ българскитѣ войски заедно съ нашитѣ мощни Съюзници.